

KADERNOTA WMO

GEMEENTE HULST

*Consequenties Wet maatschappelijke ondersteuning,
uitgangspunten en eerste aanzet voor beleidskeuzes.*

21 september 2006

INHOUDSOPGAVE

	PAG.
1. INLEIDING	3
2. DE HUIDIGE SITUATIE VAN WELZIJN EN ZORG	4
2.1 Welzijnswet	4
2.2 Wet voorziening gehandicapten	4
2.3 Algemene wet bijzondere ziektekosten	5
2.4 Lopende ontwikkelingen	5
3. DE WET MAATSCHAPPELIJKE ONDERSTEUNING (WMO)	7
3.1 Doel en achtergronden	7
3.2 Gevolgen voor de burgers, de aanbieders en de gemeente	7
3.3 De prestatievelden van de Wmo	8
3.4 De verplichtingen in de Wmo	9
3.5 Bestuurlijke en beleidsmatige uitgangspunten	10
4. DE WMO IN DE GEMEENTE HULST	12
4.1 De gemeentelijke visie op de Wmo	12
4.2 Burgerparticipatie en communicatie	14
4.3 Financiële paragraaf	15
4.4 Organisatie en tijdpad	16
5. DE PRESTATIEVELDEN IN RELATIE TOT HET GEMEENTELIJK BELEID	18
6. SAMENVATTING EN BESLISPUNTEN	31
LIJST MET AFKORTINGEN	34

1 INLEIDING

Op 14 februari 2006 is door de Tweede Kamer ingestemd om met ingang van 1 januari 2007 de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) in te voeren. Nadat de Eerste Kamer op 27 juni 2006 met het wetsvoorstel over de Wmo heeft ingestemd, is de wet met ingang van 1 januari 2007 een feit! De wet omvat lichtere vormen van hulp en ondersteuning en komt in de plaats van de Wet voorzieningen gehandicapten (Wvg), delen van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ) en de Welzijnswet. Gemeenten moeten die ondersteuning organiseren. De Awbz is er dan alleen voor de zwaardere vormen van zorg: professionele zorg en verpleging.

De kern van de Wmo is: meedoen! Meedoen van alle burgers aan alle facetten van de samenleving. Als de ondersteuning vanuit familie, vrienden of bekenden niet meer mogelijk is, moet de gemeente daarin voorzien. Het gaat erom mensen waar nodig te ondersteunen en het herstellen van zelfredzaamheid. Er is een krachtige sociale structuur nodig waar zelforganisatie, maatschappelijke binding en eigen verantwoordelijkheid een belangrijke plaats innemen. De gemeente wordt verantwoordelijk voor de uitvoering van de Wmo en moet in dit kader een 4-jarige beleidsnota opstellen. In deze nota wordt per prestatieveld (een overzicht van de 9 prestatievelden is weergegeven in paragraaf 3.3) aangegeven op welke manier de gemeente daaraan invulling geeft. Het is mogelijk dat (gelet op verschillende wettelijke termijnen) er op verschillende momenten deelnota's gereedkomen. Deze deelnota's samen vormen dan de beleidsnota.

De gemeenteraad heeft een kaderstellende taak. Met deze Kadernota doet het college aan de raad een voorstel voor beleidskaders, waarbinnen de Wmo in de gemeente Hulst zal worden ingevoerd.

In deze Kadernota wordt in hoofdstuk 2 de huidige situatie van welzijn en zorg beschreven. Vervolgens wordt in hoofdstuk 3 specifiek ingegaan op de Wmo zelf. In hoofdstuk 4 komen onderwerpen aan de orde die betrekking hebben op de invoering van de Wmo in de gemeente Hulst. In hoofdstuk 5 wordt per prestatieveld een overzicht gegeven van het huidige gemeentelijke beleid dat binnen dat prestatieveld valt. Tevens wordt daarbij per prestatieveld een gewenst kader aangegeven, waarbinnen in een later stadium de beleidsnota nader dient te worden uitgewerkt. Tot slot sluit hoofdstuk 6 deze Kadernota af met een samenvatting en een opsomming van beslispunten.

2 DE HUIDIGE SITUATIE VAN WELZIJN EN ZORG

2.1 Welzijnswet

Het welzijnsbeleid behoort al tot het gemeentelijk domein en wordt in de Welzijnswet omschreven als de gezamenlijke inspanning van de overheden op maatschappelijk en sociaal-cultureel terrein die tot doel heeft, in samenwerking met het particulier initiatief en andere betrokkenen: de ontplooiingsmogelijkheden van mensen te vergroten en hun zelfredzaamheid evenals hun deelname aan de samenleving te stimuleren mede om te voorkomen dat mensen in een achterstandspositie geraken; de personen in een achterstandspositie mogelijkheden te bieden hun positie te verbeteren; het welbevinden van personen in de samenleving op andere wijze te bevorderen.

De Welzijnswet is van toepassing op de volgende terreinen:

- welzijn jeugd (voor zover de Wet op de jeugdhulpverlening van toepassing is);
- kinderopvang;
- maatschappelijke dienstverlening;
- maatschappelijke opvang, waaronder sociale pensions en vrouwenopvang;
- verslavingsbeleid (voor zover de AWBZ van toepassing is);
- sociaal-cultureel werk;
- emancipatie;
- sport;
- welzijn ouderen (voor zover de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten van toepassing is);
- welzijn gehandicapten;
- welzijn etnische minderheden en groepen personen die in een met etnische minderheden vergelijkbare positie verkeren (voor zover de Wet inburgering nieuwkomers van toepassing is).

Bij invoering van de Wmo zal de Welzijnswet in zijn geheel verdwijnen. De veelheid van onderwerpen, doelgroepen en geldstromen die nu onder de Welzijnswet vallen kunnen in de Wmo onder de verschillende prestatievelen worden ondergebracht.

2.2 Wet voorzieningen gehandicapten

De Wet voorzieningen gehandicapten (Wvg) behoort sinds 1994 tot het gemeentelijk domein. Met de komst van de Wmo zal de Wvg hierin zijn geheel opgaan. De Wvg heeft als uitgangspunt dat ouderen en gehandicapten zo lang mogelijk zelfstandig blijven en kunnen deelnemen aan het sociale en maatschappelijke leven. Daartoe voorziet de Wvg in woonvoorzieningen, vervoersvoorzieningen en rolstoelen. Over de te verstrekken voorziening is in de Wvg vastgelegd dat deze "doeltreffend, doelmatig en cliëntgericht" wordt verleend.

Iedere gemeente heeft een 'zorgplicht'. Dit betekent dat gemeenten verplicht zijn deze voorzieningen te verstrekken aan iedereen die ze nodig heeft. Welke voorzieningen er precies zijn, hoe de voorzieningen worden verstrekt en hoe hoog een eventuele eigen bijdrage is, is vastgelegd in een (verplichte) verordening en het Verstrekkingenbeleid. Dit beleid verschilt per gemeente. Individuele gehandicapten kunnen zich beroepen op de Wvg en de gemeentelijke Verordening.

2.3 Algemene wet bijzondere ziektekosten

Iedere Nederlander is via de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ) verzekerd voor zorg en ondersteuning bij langdurige ziekte, handicap of ouderdom. De AWBZ regelt de rechten op verstrekkingen op de volgende gebieden:

- huishoudelijke verzorging;
- persoonlijke verzorging;
- verpleging;
- ondersteunende begeleiding;
- activerende begeleiding (dagbesteding);
- behandeling;
- verblijf.

De AWBZ is op dit moment geen gemeentelijke verantwoordelijkheid. De genoemde functies worden geleverd door instellingen die door het College voor zorgverzekeringen zijn toegelaten als AWBZ-instelling. Het kan daarbij gaan om 'traditionele' verzorgingshuizen, verpleeghuizen, thuiszorgorganisaties, GGZ-instellingen en instellingen voor gehandicaptenzorg. Maar de afgelopen jaren hebben ook tal van nieuwe aanbieders hun intrede gedaan. Met de komst van de Wmo zullen onderdelen van de AWBZ, in het bijzonder de huishoudelijke verzorging¹, onder de verantwoordelijkheid van de gemeente vallen.

Op dit moment is zorgverzekeraar CZ verantwoordelijk voor het functioneren van het zorgkantoor in Zeeland. Het zorgkantoor contracteert de bovengenoemde zorgfuncties bij aanbieders van Verpleging en Verzorging, Geestelijke Gezondheidszorg en Gehandicaptenzorg. Daarnaast voert het zorgkantoor diverse subsidieregelingen uit, onder meer op het gebied van de coördinatie vrijwillige thuiszorg, doventolken en diensten bij wonen en zorg en de consulentfunctie voor gehandicapten (MEE).

De zorg in de AWBZ begint met een indicatiestelling. Tot 1 januari 2005 was de indicatiestelling een verantwoordelijkheid van (samenwerkende) gemeenten. Per 1 januari 2005 voert het landelijk Centrum Indicatiestelling Zorg (CIZ) de AWBZ-indicaties uit. De administratie wordt gevoerd door het Centraal Administratie Kantoor (CAK).

2.4 Lopende ontwikkelingen

Het is een grote uitdaging om binnen de (budgettaire) mogelijkheden de Wmo zodanig op te pakken dat efficiënte vraaggerichte zorg en dienstverlening wordt geleverd, met zo min mogelijk bureaucratie, aan burgers die daarop zijn aangewezen. Er zijn al meerdere ontwikkelingen in gang gezet om dat te bereiken:

Ruimte voor Resultaat (RvR)

Ontwikkelingen in het kader van extramuralisering van de zorg worden in verband gebracht met de ontwikkeling en voorzieningen van de kernen. Als gevolg van de vermaatschappelijking van de zorg is er een toenemende behoefte aan geschikte huisvesting, zorg- en welzijnsvoorzieningen in de wijken. De vraag is daarbij aan de orde hoe de vraag naar aangepaste woonvormen zich ontwikkelt, welke soort woningen en welke woon-zorgarrangementen er nodig zullen zijn. De gemeente ondersteunt deze ontwikkeling actief en werkt daarin samen de andere gemeenten in Zeeuws-Vlaanderen aan het integraal Plan Wonen, Welzijn en Zorg van 'Ruimte voor Resultaat'.

¹ Vanaf 1 januari 2007 verandert door de invoering van de Wmo de term "huishoudelijke verzorging" in "hulp bij de huishouding". In deze Kadernota wordt deze laatstgenoemde term gebruikt.

Steunpunt vrijwillige huishulp en mantelzorg

Ter ondersteuning van mantelzorgers en mensen die werkzaam zijn in de vrijwillige huishulp zijn in de Provincie Zeeland al diverse steunpunten opgericht. De gemeente Hulst heeft vanaf mei 2005 ook zo'n steunpunt. Dit is gevestigd in het gebouw van het Rode Kruis aan de Tabakstraat in Hulst. Ondersteuning wordt geboden vanuit het coördinatiepunt in Goes. Daarnaast is de gemeente in overleg met het zorgkantoor om extra inzet met betrekking tot de mantelzorg te realiseren. Dit in het kader van de subsidieregeling DWZ (Diensten bij wonen met zorg), als gevolg van grote verschuivingen van AWBZ-gefinancierde zorg naar mantelzorg, alsmede als gevolg van de verzwaring van de doelgroep. Het steunpunt vrijwillige huishulp en mantelzorg krijgt vanaf 2005 exploitatiesubsidie van de gemeente Hulst.

Pilot WMO voor het prestatieveld leefbaarheid (prestatieveld 1)

Met het project *Wonen, Welzijn en Zorg* (WWZ-project, uit de voormalige gemeente Hontenisse) als opstapje loopt op dit moment een pilot Wmo in de gemeente Hulst. De pilot, gehonoreerd door het ministerie van VWS, richt zich specifiek op het 1^e prestatieveld "het bevorderen van de sociale samenhang in en de leefbaarheid van dorpen, wijken en buurten". Juist voor de gemeente Hulst, met 13 kernen in een uitgestrekt gebied, is dit prestatieveld van groot belang. De pilot wordt gehouden in de kern Lamswaarde. Wat ze daar doen? Wel, kort door de bocht: de inwoners van Lamswaarde maken hun dromen waar. Zij hebben onder de bezielende leiding van de dorpsraad Lamswaarde een dorpsvisie ontwikkeld die uitgaat van "droombeelden over de toekomst van het eigen dorp". Dit heeft geleid tot een groot aantal ideeën dat aan de inwoners van Lamswaarde is gepresenteerd op "een droommarkt". Soms zijn het zaken die op de lange termijn gerealiseerd kunnen worden, maar soms is er al snel resultaat, zoals de picknickplaats even buiten het dorp in de polder. Een grote droom die nog uit moet komen is de realisering van een hofje met levensloopbestendige woningen. De ervaringen die met de pilot worden opgedaan, zullen daarna in andere woonkernen worden toegepast, te beginnen in Vogelwaarde en Clinge.

Reïntegratiebeleid

Ten behoeve van de invoering van de Wet werk en bijstand (Wwb) is het reïntegratiebeleid aangepast. Met het oog op de invoering van de Wmo dient dit beleid wellicht niet veel te worden bijgesteld. Het wordt een uitdaging om middelen (Werkdeel Wwb) en menskracht (uitkeringsgerechtigden) optimaal te benutten in het streven naar een financieel verantwoorde uitvoering van de Wmo. Te denken valt aan het stimuleren van het verrichten van vrijwilligerswerk door uitkeringsgerechtigden en wellicht het inzetten van gesubsidieerde arbeid voor welzijnsorganisaties.

De komst van de Wmo, waarin aan de gemeente een belangrijke regie- en inkooprol wordt toegekend, maakt het voortvarend oppakken van thema's als loketontwikkeling, wijk- en kerngericht werken, doelmatige inkoop, optimalisering van de inzet van (welzijns)middelen en een betere afstemming van wonen, zorg en dienstverlening alleen nog maar noodzakelijker.

3 DE WET MAATSCHAPPELIJKE ONDERSTEUNING (WMO)

3.1 Doel en achtergronden Wet maatschappelijke ondersteuning

Met het motto 'niet leunen maar steunen' onderstreept het kabinet de eigen verantwoordelijkheid van de burgers. Het maatschappelijke doel van de Wmo is: meedoen. Dat 'meedoen' geldt voor iedereen, jong en oud, ongeacht zijn maatschappelijke of economische positie, ongeacht of iemand beperkingen ondervindt of niet. Verreweg het grootste deel van de burgers organiseert zijn deelname aan de samenleving geheel op eigen kracht. Velen zetten zich uit eigen beweging in voor anderen. Soms is iets extra's nodig om burgers te stimuleren of om het mogelijk te maken een bijdrage aan de samenleving te leveren. Soms lukt dat meedoen niet op eigen kracht. Dat kan zijn omdat burgers de weg niet weten, de regie kwijt zijn, problemen hebben met opgroeien of met het opvoeden van kinderen. Soms gaat het om mensen die zelf de hulpverlening niet weten te vinden: ouderen in een isolement, mensen die zich schamen om zorg te vragen of mensen die geen zorg willen, terwijl ze dat eigenlijk wel nodig hebben ('zorgwekkende zorgmijders'). Anderen hebben enige mate van ondersteuning nodig, omdat ze sommige dingen vanwege een beperking niet zelf kunnen. Mensen ondersteunen in hun bijdrage aan de samenleving, herstellen van de zelfredzaamheid en mensen toerusten om maatschappelijk te participeren, dáár gaat het om.

Meedoen van álle burgers aan álle facetten van de samenleving, al of niet geholpen door vrienden, familie of bekenden. Dat is de onderlinge betrokkenheid tussen mensen. En als dat niet kan, is er ondersteuning vanuit de gemeente. Het eindperspectief van de Wmo is een samenhangend lokaal beleid op het gebied van de maatschappelijke ondersteuning en op de aanpalende terreinen. Voor mensen die langdurige, zware zorg nodig hebben is en blijft er de AWBZ.

Het doel 'meedoen' wil het kabinet bereiken door de zorg en ondersteuning aan burgers op een andere manier te regelen. Hierin nemen zelforganisatie, maatschappelijke binding en eigen verantwoordelijkheid een belangrijke plaats in. Voor het kabinet is de Wmo één van de antwoorden op vragen waarmee de samenleving geconfronteerd wordt als gevolg van demografische, sociaal-culturele en sociaal-economische ontwikkelingen, nu en in de toekomst.

3.2 Gevolgen voor de burgers, de aanbieders en de gemeente

Gevolgen voor de burgers

Waar de burger nu recht heeft op aanspraken op basis van de AWBZ en Wvg komen deze te vervallen met de invoering van de Wmo. Dit betekent dat burgers meer zelfredzaam moeten worden. In de situatie dat hulp en zorg nodig zijn, zal de burger eerst moeten onderzoeken of de eigen omgeving deze kan bieden. Dit betekent een verdergaande belasting van partners, gezinsleden, kinderen, burens en familieleden. Indien de hulp binnen eigen kring niet (langer) toereikend is, kan de hulpbehoevende burger zich melden bij het loket van de gemeente, alwaar hij een beroep kan doen op de lokale zorg, zoals hulpverlening door vrijwilligersorganisaties. Indien de vrijwillige hulpverlening onvoldoende is, zal de burger bij dit ene loket informatie en advies ontvangen over andersoortige lokale hulp in het kader van de zorgplichtonderdelen van de Wmo (zoals hulp bij de huishouding en rolstoelen). Pas bij verdergaande hulpvragen komt de verantwoordelijkheid van het Rijk in beeld en kan de burger een beroep doen op AWBZ-voorzieningen. Ook hierover zal het lokale loket basisinformatie kunnen verschaffen.

Gevolgen voor de aanbieders

Zorgaanbieders zijn met de invoering van de Wmo niet langer gegarandeerde partner in de zorgverlening. Waar nu vaak langlopende subsidierelaties met gemeente- en/of Rijksoverheid bestaan, krijgen de organisaties te maken met aanbestedings- en inkoopprocedures, worden subsidierelaties of contracten herzien of komt de burger als eigen werkgever in beeld met het persoonsgebonden budget. Dit vraagt van de organisaties een heroriëntatie op de eigen werkzaamheden, procedures, kostprijzen en dergelijke. Kortom, de bedrijfsvoering dient onder de loep te worden genomen. Tevens kunnen zij zich ook op andere regio's gaan richten. Bovenstaande leidt naar verwachting tot meer concurrentie en een scherpere prijszetting.

Gevolgen voor de gemeente

De Wmo geeft aan gemeenten de verantwoordelijkheid om een vangnet van voorzieningen te creëren voor burgers die niet in staat zijn voor zichzelf te zorgen en niet beschikken over een ondersteunend netwerk. Anderzijds biedt dit kansen om zaken die momenteel nog onder drie regimes vallen (Welzijnswet, Wvg en AWBZ) opnieuw te bezien en te werken aan een samenhangend pakket van ondersteunende diensten.

De toename van wettelijke verplichtingen is beperkt: elk van de negen prestatievelden (zie 3.3) behoort feitelijk al tot het gemeentelijke domein. Alleen de hulp bij de huishouding is een geheel nieuwe taak die onder de zorgplicht valt.

Op een drietal prestatievelden nemen de verantwoordelijkheden van de gemeenten toe:

- het geven van informatie, advies en cliëntondersteuning;
- het ondersteunen van mantelzorgers en vrijwilligers;
- het verlenen van voorzieningen aan mensen met een beperking of een chronisch psychisch probleem of een psychosociaal probleem ten behoeve van het behoud van hun zelfstandig functioneren of hun deelname aan het maatschappelijke verkeer.

Daarnaast zijn in de Wmo een aantal procesverplichtingen voor de gemeenten opgenomen:

- een vierjaarlijks richtinggevend plan opstellen (beleidsnota);
- zorg voor participatie van burgers bij de totstandkoming van beleid;
- opstellen van een verordening voor voorzieningen die onder de Wmo vallen;
- verplichting tot verantwoording door publicaties over prestaties.

3.3 De prestatievelden van de Wmo

De Wmo definieert maatschappelijke ondersteuning in negen prestatievelden:

1. het bevorderen van sociale samenhang in en leefbaarheid van dorpen, wijken en buurten;
2. op preventie gerichte ondersteuning van jeugdigen met problemen met opgroeien en van ouders met problemen met opvoeden;
3. het geven van informatie, advies en cliëntondersteuning;
4. het ondersteunen van mantelzorgers daar onder begrepen steun bij het vinden van adequate oplossingen indien zij hun taken tijdelijk niet kunnen waarmaken, alsmede het ondersteunen van vrijwilligers;
5. het bevorderen van de deelname aan het maatschappelijke verkeer en van zelfstandig functioneren van mensen met een beperking of een chronisch psychisch probleem en van mensen met een psychosociaal probleem;
6. het verlenen van voorzieningen aan mensen met een beperking of een chronisch psychisch probleem en aan mensen met een psychosociaal probleem ten behoeve van het behouden en het bevorderen van hun zelfstandig functioneren of hun deelname aan het maatschappelijke verkeer;

7. het bieden van maatschappelijke opvang, waaronder vrouwenopvang en het voeren van beleid ter bestrijding van geweld dat door iemand uit de huiselijke kring van het slachtoffer is gepleegd;
8. het bevorderen van openbare geestelijke gezondheidszorg, met uitzondering van het bieden van psychosociale hulp bij rampen;
9. het bevorderen van verslavingsbeleid.

Het concept prestatievelden past goed in de nieuwe sturingsfilosofie. Gemeenten zijn vrij om zelf invulling te geven aan een prestatieveld. Zo kan de gemeente de Wmo op eigen wijze vormgeven, toegespitst op de lokale situatie. Het beleid, de inzet en prioritering wordt door de gemeente bepaald. Bij de totstandkoming en verantwoording van het beleid worden burgers nauw betrokken; horizontalisering staat centraal in de Wmo.

In het verlengde van de wat meer abstracte filosofie die ten grondslag ligt aan de Wmo gaat één en ander uiteraard ook gepaard met een aantal concrete gemeentelijke verplichtingen waaraan met ingang van de inwerkingtreding van de Wmo per 1 januari 2007 moet worden voldaan. De meest in het oog springende verplichtingen worden hieronder kort toegelicht.

3.4 De verplichtingen in de Wmo

De Wmo is een kaderwet en legt de gemeenten geen inhoudelijke zorgverplichtingen op. Wel is er een 10-tal andere verplichtingen:

1. Compensatieplicht (compensatiebeginnel): De gemeente heeft de opdracht om voorzieningen te treffen ter compensatie van de beperkingen die inwoners ondervinden in zelfredzaamheid en maatschappelijke participatie. Deze voorzieningen stellen burgers in staat om een huishouden te voeren, zich te verplaatsen in en om de woning, zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel en medemensen te ontmoeten en op basis daarvan sociale verbanden aan te gaan. Deze wettelijke plicht tot maatwerk stelt de gemeente in staat om in te spelen op de persoonlijke situatie van aanvrager, persoonskenmerken, behoeften en financiële draagkracht.
2. Motiveringsplicht: Standaard is ten aanzien van motivering de Algemene wet bestuursrecht (Awb) van toepassing. De Wmo is de eerste wet, waarin deze plicht een aparte plaats heeft gekregen en deze dient ertoe, dat bij beschikkingen op individuele aanvragen wordt aangegeven hoe het besluit bijdraagt aan het behouden en bevorderen van zelfredzaamheid en maatschappelijke participatie.
3. Plicht tot het geven van keuzevrijheid: De gemeenten is verplicht om inwoners een keuze te bieden tussen een voorziening in natura, een financiële tegemoetkoming of een persoonsgebonden budget. Dit pgb geldt voor alle individuele voorzieningen. Deze verbreding van het pgb is een rechtstreeks gevolg van de invoering van het compensatiebeginnel.
4. Informatieplicht: Het college is verplicht desgevraagd gegevens te verstrekken aan de minister aangaande de uitvoering van de wet.
5. Verordeningplicht: De raad stelt een verordening vast, waarin is aangegeven onder welke voorwaarden voorzieningen worden verstrekt. Specifiek moet worden aangegeven hoe de samenloop is tussen Wmo en AWBZ-verstrekingen en op welke wijze de verkrijging van individuele voorzieningen samenhangend afgestemd is op de persoonlijke situatie van de aanvrager.
6. Plicht tot het opstellen van een Wmo-beleidsplan: De raad stelt dit en andere Wmo-gerelateerde plan(nen) telkens voor een periode van ten hoogste 4 jaar vast. Naast aandacht voor doelstellingen, maatregelen en te bereiken resultaten moet er aandacht zijn voor kwaliteitsborging, het organiseren alsmede het garanderen van keuzevrijheid en behoeften van kleine doelgroepen.

7. Participatieplicht: De gemeente is verplicht ingezetenen en belangenorganisaties actief te betrekken bij de totstandkoming van het beleid. Tevens moet worden aangegeven hoe is omgegaan met de input van deze consultatie.

8. Verantwoordingsplicht: Het college dient jaarlijks een tevredenheidsonderzoek te houden onder de gebruikers van maatschappelijke ondersteuning en de uitkomsten hiervan openbaar te maken.

9. Uitbestedings-principe: Één van de uitgangspunt van de Wmo is 'het private primaat'. Met andere woorden, het verlenen van maatschappelijke ondersteuning wordt zoveel mogelijk overgelaten aan derden.

10. Aanbestedingsplicht: Op basis van Europese Richtlijn Diensten en Leveringen is er in principe een aanbestedingsplicht bij het sluiten van (prestatie)contracten met zorgaanbieders, vervoersbedrijven, woningcorporaties en andere welzijnsaanbieders.

3.5 Bestuurlijke en beleidsmatige uitgangspunten

De Wmo heeft aanzienlijke consequenties voor de organisatorische vormgeving en de inhoud van de zorg en ondersteuning aan de inwoners. De Wmo is een flinke kluif, waarbij bij de uitvoering ervan vele partijen betrokken zijn: burgers, patiëntenplatforms, zorgverzekeraar, zorgaanbieders, welzijnsinstellingen, woningcorporaties, enzovoort. Tegelijkertijd moet rekening gehouden worden met een versobering van beschikbare middelen op termijn. Dit betekent dat, waar mogelijk, getracht moet worden de doelmatige inzet van middelen te bevorderen en de zorg zo efficiënt mogelijk te leveren. Gezien de impact van alle veranderingen is het van belang dat de burger centraal wordt gesteld; deze moet weten waar hij/zij wel en niet op kan rekenen bij de afweging om (langer) zelfstandig te blijven wonen.

De volgende uitgangspunten verdienen prioriteit:

De burger staat centraal en moet weten waarop hij kan rekenen

Willen mensen (langer) zelfstandig blijven wonen, dan moeten zij weten op welke zorg en diensten ze kunnen rekenen. Het gaat daarbij om bijvoorbeeld thuiszorg, alarmering, huishoudelijke hulp en woningaanpassingen. Naarmate activiteiten meer gericht zijn op grotere groepen en/of in het algemeen een bijdrage leveren aan de zelfredzaamheid van burgers, de sociale participatie en onderlinge hulp is het van belang dat aansluiting wordt gezocht bij lokale verbanden.

De toegankelijkheid van de voorzieningen moet goed geregeld zijn

Voor burgers moet helder zijn welke voorzieningen er zijn en waar ze te krijgen zijn. Dat vergt adequate informatievoorziening, goed functionerende loketten op lokaal niveau en cliëntondersteuning voor die cliënten die moeite hebben hun weg te vinden. In de loketontwikkeling zal het accent meer moeten komen te liggen op een uniforme aanpak, zowel wat betreft de vraag welke voorzieningen allemaal achter het loket schuilgaan als wat betreft de te gebruiken registratiesystemen en ICT.

Algemene versus individuele voorzieningen

De landelijke tendens is dat we ons meer gaan richten op algemene voorzieningen. Er zijn in de Wmo-verordening nog voldoende individuele voorzieningen opgenomen die het mogelijk maken om als gemeente te voldoen aan de compensatieplicht ingevolge de Wmo. Zolang er geen algemene voorzieningen zijn, zullen de individuele voorzieningen blijven bestaan.

Efficiënte en doelmatige inzet van middelen

Als het streven is om zoveel mogelijk mensen die daarop zijn aangewezen een passend aanbod van voorzieningen te doen, dan dient goed te worden nagegaan waar

doelmatigheids- en efficiency winst te boeken is. Zo kan het voordelig uitpakken om sommige producten centraal in te kopen of bepaalde collectieve voorzieningen in stand te houden. Ook kunnen aan de vraagzijde heroverwegingen worden gemaakt, bijvoorbeeld in de vorm van herijking van toegangscriteria en introductie van inkomensgrenzen.

Zo min mogelijk bureaucratie

De Wmo brengt een verantwoordingsplicht met zich mee. Het Rijk zal de eerste jaren willen volgen wat de gemeente voor de Wmo doet; daarnaast dient de gemeente verantwoording af te leggen aan haar burgers. Verder is van belang dat in het hele proces voldoende informatie beschikbaar is om te sturen. Deze drie verschillende informatiebehoefte wijzen alle in de richting van de noodzaak om procesinformatie te verzamelen en aan registratie te doen. Tegelijkertijd moet bureaucratie (zoveel mogelijk) worden vermeden. Dat vraagt om een heldere formulering van welke informatie het meest wezenlijk is en om een goede afstemming van de diverse in gebruik zijnde registratiesystemen (in de loketten, in de AWBZ, in de Wvg).

Beperking van financiële risico's

De Wmo brengt aanzienlijke verschuivingen teweeg in de beschikbare financiële middelen, verantwoordelijkheden en risico's. Het is dan ook van belang dat goed in kaart wordt gebracht welke geldstromen er allemaal omgaan in de onder de Wmo vallende sectoren. Ook de vraagontwikkeling en de patronen van gebruik, zowel op korte als op langere termijn, dienen goed in het oog gehouden te worden opdat fluctuaties en mogelijke overschrijdingen kunnen worden opgemerkt en tijdig maatregelen getroffen kunnen worden.

Budgettair neutraal

De gemeente ontvangt een budget voor de invoering van de Wmo. De gemeente zal dit bedrag zal ook feitelijk beschikbaar stellen ter dekking van ambtelijke onkosten, investeringen in ICT en aanpassing van loketten en spreekkamers, gerelateerd aan de uitvoering van de Wmo. Daarnaast ontvangt de gemeente structureel een Wmo budget voor verstrekkingen en uitvoeringskosten. Het is belangrijk vast te leggen dat de gemeente budgetoverschrijding niet wenselijk acht. Tevens is het de intentie van de gemeente om extra geld dat voor de Wmo beschikbaar komt, ook daadwerkelijk aan de Wmo te besteden.

4 DE WMO IN DE GEMEENTE HULST

4.1 De gemeentelijke visie op de Wmo

De Wmo is een contourenwet, wat inhoudt dat de gemeente een ruime beleidsvrijheid heeft. Het uiteindelijke beleid binnen de verschillende prestatievelden wordt bepaald door de visie van de gemeente. De Wmo gaat uit van de gedachte dat mensen in de eerste plaats verantwoordelijk zijn voor het organiseren van hun eigen leven. Mochten zij daarbij problemen tegen komen, die zij niet helemaal zelfstandig op kunnen lossen, dan zal in de eerste plaats een beroep moeten worden gedaan op mensen in de nabije omgeving. Te denken valt aan familie, vrienden, bekenden en burens. Pas wanneer iemand het ook met hulp van deze naasten niet meer alleen redt, kan een beroep worden gedaan op het vangnet voor zorg en ondersteuning dat de gemeente biedt of op AWBZ-gefinancierde zorg. Het gemeentelijke vangnet voor zorg en ondersteuning wordt geregeld in de Wet maatschappelijke ondersteuning.

Maar de Wmo is breder dan alleen het bieden van een vangnet voor zorg en ondersteuning aan de mensen die dat nodig hebben; de Wmo is er juist uitdrukkelijk op gericht dat iedereen - ongeacht beperkingen, leeftijd, enzovoort. - mee kan doen om de samenleving. Het realiseren van de doelstelling 'meedoen!' vraagt inzet van alle betrokken partijen: burgers, aanbieders en gemeente. De invoering van de Wmo gaat dus ook over het realiseren van een nieuwe verdeling van verantwoordelijkheden tussen betrokkenen. Dat dit een aantal vraagstukken met zich meebrengt die beantwoord moeten worden, voordat het specifieke beleid wordt ingevuld, mag duidelijk zijn. Hieronder wordt een aantal van die vraagstukken belicht.

Civil society

De dagelijkse inrichting van de samenleving is het primaat van de burgers en de door hen zelf verkozen sociale verbanden. Behalve in het economische verkeer zetten vele burgers zich belangeloos in voor anderen. Zonder vrijwilligers kunnen de vele sportverenigingen zich niet staande houden, kan het onderwijs niet bloeien en verschaalt de leefbaarheid in de buurten en wijken. Zonder vrijwillige politieke en bestuurlijke activiteiten zou de lokale democratie niet functioneren. Zonder mantelzorgers zouden veel chronisch zieken, gehandicapten en ouderen hun eigen omgeving kwijt raken. Dit sociaal kapitaal moet worden gekoesterd, moet behouden blijven en zelfs versterkt worden. Zonder dat kunnen de vraagstukken van onze samenleving - van de leefbaarheid van de buurten en wijken tot aan voldoende zorg en ondersteuning voor mensen met beperkingen - nu en in de toekomst niet worden opgelost. Hiervoor is een goede sociale structuur nodig, waar zelforganisatie, maatschappelijke binding en eigen verantwoordelijkheid een belangrijke plaats in innemen, die voorliggend is aan professionele arrangementen van zorg, cultuur, ontspanning en welzijn.

De gemeente kan dit niet van bovenaf opleggen. Het is de kunst voor de gemeente om gebruik te maken van de bestaande sociale netwerken, deze samen met bewoners uit te bouwen en te versterken. Daar waar ze onvoldoende aanwezig zijn zal de gemeente initiatieven moeten (laten) ontwikkelen: niet met uitgekauwde concepten, maar met creatieve en uitnodigende concepten en gebaseerd op de huidige mogelijkheden en wensen. Met goede voorliggende voorzieningen en preventieve ondersteuning kan beter aan de wens van sociale participatie van burgers, jong en oud, met en zonder beperkingen, worden voldaan. Professionele inzet kan dan veel gericht ingezet worden waar dat vereist is.

Leefbaarheid en sociale samenhang

Leefbaarheid laat zich definiëren als: het wonen in een prettige en veilige omgeving, met de mogelijkheid om (thuis of in de buurt) gebruik te kunnen maken van (eenvoudige) zorg- en welzijnsdiensten. Dit vereist een omslag in de aanpak: van aanbod naar vraag en van categoriaal naar gebiedsgericht.

Deze vraaggerichte en gebiedsgerichte organisatie van welzijn, dienstverlening en zorg moet zich richten op drie componenten:

- woning : goed toegankelijk, aangepast of aanpasbaar;
- diensten / voorzieningen : betaalbaar en bereikbaar;
- omgeving : een veilige en toegankelijke openbare ruimte.

Met name de laatste twee elementen, betaalbare en bereikbare voorzieningen en een toegankelijke en veilige openbare ruimte, zijn niet alleen interessant voor mensen met een beperking, maar voor iedere wijkbewoner! In die zin dienen mensen met een beperking als hefboom als het gaat om het leefbaar maken en houden van een wijk. Maar ook andersom, in een omgeving die heel schoon en veilig is, waarin de gemeente dus veel investeert in leefbaarheid, zal de vraag naar zorg verminderen. De drie componenten zijn uitdrukkelijk ook van toepassing voor jongeren die veilig en op een prettige wijze moeten kunnen opgroeien. Het concept van de brede school is hiervan een goede uitwerking.

Het bevorderen van de sociale samenhang en leefbaarheid raakt aan andere sectoren als wonen, ruimtelijke ordening, veiligheid en economie. Om de leefbare woonomgeving tevens zodanig te maken dat het de sociale samenhang bevordert, kent dit beleidsterrein twee belangrijke uitgangspunten:

1 . Het bevorderen van sociale samenhang en leefbaarheid ontstaat niet alleen door de inzet van de door de gemeente gefinancierde professionele organisaties. Ook - en met name - gaat het om inzet van de bewoners zelf. Wat verstaan moet worden onder een leefbare woonomgeving is in iedere wijk of kern anders en wordt bepaald door de bewoners zelf. Het ligt dan ook voor de hand dat de gemeente bij de uitwerking van dit beleidsterrein aansluit bij initiatieven van de bewoners of dergelijke initiatieven stimuleert om ervoor te zorgen dat de voorzieningen in de wijk optimaal aansluiten bij de wensen en behoeften van bewoners ('wijkgericht werken').

2. Daarnaast wordt de sociale samenhang bevorderd door het hanteren van het principe van "algemeen naar bijzonder, van bijzonder naar algemeen" (oplossingen voor leefbaarheid voor iedereen in de wijk). Vaak is het (op de lange termijn) voordeliger om oplossingen te kiezen die niet voor specifieke doelgroepen maar voor iedereen bruikbaar zijn. Dit zorgt er tevens voor dat mensen meer mogelijkheid krijgen om direct of meer op afstand elkaar tegen te komen en/of elkaar te ontmoeten. De gemeente zal zich moeten richten op het scheppen van randvoorwaarden; dit wil zeggen er voor te zorgen dat mensen elkaar kennen en zich verantwoordelijk voor elkaar voelen.

Inclusief en samenhangend beleid

Inclusief beleid betekent dat algemene voorzieningen ook voor mensen met beperkingen geschikt zijn, zodat zij optimaal kunnen blijven deelnemen. Inclusief beleid in het kader van de Wmo vraagt om een brede integrale aanpak. Dat kan een combinatie zijn van een ketenbenadering (samenwerking tussen instellingen), een gebiedsbenadering en een cliëntgerichte benadering. Aangrijpingspunt vormt het aspect welzijn: de Wmo gaat immers in de eerste plaats over ondersteuning.

Het gaat hierbij om het ontwikkelen van een ondersteuningsstructuur voor diverse doelgroepen, welke per doelgroep verschillend kan zijn. Bijvoorbeeld: vragen van ouders in

een traject preventief jeugdbeleid zijn van een totaal andere aard dan die van een 38-jarige alleenstaande met ernstige reuma, met een vraag op het gebied van vrijwilligerswerk of de vraag van een oudere die overweegt om naar een andere woning te zoeken.

Een goed ontwikkeld inclusief beleid kan de druk op de vraag naar individuele voorzieningen verminderen. Indien de gemeente er in slaagt om voldoende gemakkelijk aanpasbare woningen en levensloopbestendige woningen te realiseren, zal immers het beroep op woningaanpassingen verminderen. Dit geldt ook voor het openbaar vervoer. Gezien de vergrijzing van de bevolking en daarmee ook de vraag naar voor ouderen geschikte woningen zal de noodzaak van inclusief beleid ook meer en meer actueel worden. Niet alleen op het gebied van algemene voorzieningen, maar ook op het vlak van het individuele verstrekkingenbeleid (voorzieningen voor gehandicapten, huishoudelijke verzorging en welzijnsverstrekkingen) zal er meer samenhang moeten zijn. Het gaat hierbij om een arrangement van voorzieningen die het de vrager mogelijk maken te blijven participeren in de maatschappij.

Keuzevrijheid

Mensen willen graag geholpen worden en als ze daarbij kunnen kiezen, is dat meegenomen. Deze keuzevrijheid kan op verschillende manieren worden vormgegeven, bijvoorbeeld door het verstrekken van een financiële bijdrage waarvoor mensen zelf voorzieningen inkopen of door de mogelijkheid te bieden om uit verschillende aanbieders te kiezen bij het verstrekken van voorzieningen in natura.

Landelijk is vooral vanuit cliëntenparticipatie en ouderenbonden een pleidooi gehouden voor het persoonsgebonden budget (PGB) binnen de Wmo. In de gemeente Hulst wordt 8,2 %² van de huishoudelijke zorg verstrekt in de vorm van een PGB. Deze mensen zijn blijkbaar prima in staat om dit zelf te organiseren (wellicht met hulp van anderen). Het grootste deel van de huishoudelijke zorg (91,8 %) wordt verstrekt "in natura". De zorg wordt georganiseerd en "geleverd" in plaats dat zorgvragers zelf de markt op gaan. Om de zorgvrager die geen gebruik wil maken van een PGB, ook een keuzemogelijkheid te bieden, kan zorg worden ingekocht bij meerdere leveranciers. Naast de keuze die de zorgvrager krijgt, heeft dit als voordeel dat een bepaalde mate van concurrentie gaat ontstaan. Dit zal effect hebben op de prijs en kwaliteit van de zorg. Immers de leverancier wordt meer afhankelijk van de keuze van de zorgvrager dan nu het geval is bij huishoudelijke zorg.

4.2 Burgerparticipatie en communicatie

Burgerparticipatie

Burgerparticipatie is een brede term voor alle activiteiten die de overheid onderneemt om burgers te betrekken bij beleid. Binnen de Wmo heeft de gemeente de verplichting om horizontale verantwoording af te leggen. Deze verantwoording houdt in dat de gemeente burgers betreft bij de vormgeving van haar beleid en gedurende en na afloop van de beleidscyclus verantwoording aflegt aan de burgers over de bereikte prestaties.

De Wmo laat de gemeente vrij in de wijze waarop de burgerparticipatie wordt geregeld. De gemeente kan kiezen voor een structurele vorm als voor een meer variabele vorm. Voordeel van een structureel overleg, waarin diverse doelgroepen zijn vertegenwoordigd, is dat een overlegorgaan zorgt voor continuïteit in de advisering en de leden deskundigheid kunnen opbouwen. Het inzetten van variabele vormen (bijv. wijkbijeenkomsten, internetenquêtes, etc.) geeft de gemeente daarentegen meer mogelijkheden om ook bredere groepen te consulteren.

² Bron: gemeente Hulst. Het betreft hier gegevens van 2004.

De gemeente zal klanten- en deskundigenorganisaties betrekken bij de totstandkoming van het Wmo-beleid. Bij klantenorganisaties kan binnen de gemeente Hulst gedacht worden aan: de Stichting Gehandicaptenbeleid, de Cliëntenraad Sociale Zekerheid Hulst en de Seniorenraad. Daarnaast kunnen organisaties als de ouderenbonden, patiëntenverenigingen, verenigingen van huisartsen, Welzijn voor Ouderen en Stichting voor vrijwillige Thuishulp en Mantelzorg als relevante partijen worden gezien.

De gemeente Hulst werkt al met verschillende adviesorganen die gevraagd en ongevraagd adviseren. Denk hierbij aan de Adviesraad WWB, de Seniorenraad, de Stichting Gehandicaptenbeleid Hulst en de ouderenbonden. Er wordt geadviseerd over onderwerpen die de eigen doelgroep aangaan. Onlangs is een aanzet gegeven om te komen tot de oprichting van een Wmo-raad, waarin vertegenwoordigers namens hun eigen adviesgroep zitting nemen. Ook voor de wijk- en dorpsraden is hierin een belangrijke adviserende rol voorzien. Het voordeel van één (overkoepelend) adviesorgaan is dat er efficiënt kan worden gewerkt.

Communicatie

In de communicatie over de Wmo heeft de gemeente met verschillende partijen te maken, de professionele instellingen, de gebruikers van de Wmo en de inwoners van Hulst. Het is van belang om breed te informeren, want de Wmo heeft ingrijpende gevolgen. In het najaar van 2006 wordt gestart met een intensieve communicatiecampagne en er worden themabijeenkomsten belegd. Bij dit alles worden de mogelijkheden van Internet intensief benut.

4.3 Financiële paragraaf

Een financieel kader is nodig in verband met de beheersbaarheid van de kosten van de Wmo en om van daaruit voor nu en in de toekomst passende keuzes te kunnen maken. Hoe dat er uiteindelijk uit komt te zien is afhankelijk van de keuzes die worden gemaakt ter attentie van de afzonderlijke delen van deze kaderstelling en van landelijke besluitvorming.

De Wmo wordt gefinancierd uit vier bronnen:

1. uit de financiële middelen die nu al in het kader van de Welzijnswet beschikbaar zijn via de algemene uitkering uit het gemeentefonds;
2. uit de financiële middelen die nu al in het kader van de Wet voorzieningen gehandicapten beschikbaar zijn via de algemene uitkering uit het gemeentefonds.
3. uit de financiële middelen die nog beschikbaar worden gesteld, in eerste instantie via een specifieke zogenaamde 'integratieuitkering', voor de taken die er voor de gemeente bijkomen, te weten de hulp bij de huishouding, de mantelzorgondersteuning en de stimulering van wonen met zorg, evenals de intensivering van de openbare geestelijke gezondheidszorg;
4. uit de eigen bijdragen van cliënten.

De gemeente zal behoedzaam moeten omgaan met de middelen voor de Wmo. Met name omdat de kosten van de Wmo in de toekomst zullen stijgen als gevolg van maatschappelijke ontwikkelingen en de reële invoeringskosten:

1. de vergrijzing en de extramuralisering zullen leiden tot een stijgende vraag naar zorg en ondersteuning;
2. ook de loon- en organisatiekosten van uitvoerende organisaties zullen stijgen, o.a. als gevolg van inflatie;
3. de schaarste aan personeel in de zorg kan nog verder toenemen, met als gevolg mogelijke grotere loonstijgingen;

4. de invoeringskosten van de Wmo zijn niet volledig afgedekt. Kosten van training van personeel, ICT, het in te richten lokaal loket, extra ambtelijke inzet als gevolg van de veranderingen die de Wmo met zich meebrengt, organisatie-aanpassing enzovoort worden niet door het Rijk vergoed.
5. de welzijnscomponent staat niet in verhouding tot de subsidiëring die voorheen vanuit het zorgkantoor werd verstrekt voor welzijn, hieraan zitten gevolgen voor het aanbod en/of de kosten.

4.4 Organisatie en tijdpad

Organisatie

Ten tijde van het vorige college is reeds met de voorbereiding voor de invoering van de Wmo gestart. De wethouder met het onderwerp Wmo in zijn portefeuille is verantwoordelijk voor bestuurlijk overleg en afstemming met aanbieders, zorgkantoor en organisaties van patiënten en consumenten. De wethouder Financiën wordt bij het onderwerp Wmo betrokken daar waar financiële kwesties en risico's aan de orde zijn.

Onder eindverantwoordelijkheid van de wethouder Wmo is een projectleider Wmo aangesteld, thans het sectorhoofd Samenleving. Deze is gesprekspartner voor de hoofden binnen de gemeentelijke organisatie en de betrokken partijen (zorgkantoor, zorgaanbieders, enzovoort).

Om slagvaardig te kunnen werken is een ambtelijke 'Projectgroep Wmo' opgericht. In deze projectgroep hebben de leidinggevenden, de coördinatoren van de beleidsteams en de beleidsmedewerkers die vakinhoudelijk te maken hebben met de invoering van de Wmo (allen van de sector Samenleving) zitting. Per prestatieveld is een werkgroep actief. Vakinhoudelijke beleidsmedewerkers (van verschillende afdelingen binnen de gemeentelijke organisatie) maken deel uit van deze werkgroepen. De projectgroep bereidt de beleidsstukken voor, waarbij zij input krijgt van verschillende werkgroepen (*op de volgende pagina is weergegeven op welke wijze de producten van de projectgroep hun weg naar besluitvorming vinden*).

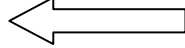
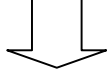
Waar mogelijk zal worden samengewerkt met de gemeenten Sluis en Terneuzen. Dit biedt verschillende voordelen, zoals de bundeling van capaciteit op het onderdeel beleidsvoorbereiding en werkzaamheden rondom de aanbesteding en afstemming van beleid binnen de regio, zodat burgers in het Zeeuws-Vlaamse geen vreemde verschillen in (lokaal) gemeentelijk beleid tegenkomen. Het opstellen van een gelijklopende verordening kan hiervan een product zijn. Tevens dient in dit kader nog het College van Zorg en Welzijn (CZW) genoemd te worden. Dit bestuurlijk platform, waarin de wethouder Wmo namens de gemeente Hulst zitting heeft, houdt zich onder ander bezig met het informeren, afstemmen en adviseren met betrekking tot Zorg en Welzijn op regionaal gebied.

N.B. Nadat deze Kadernota en daarmee de kaders per prestatieveld zijn vastgesteld, wordt in één beleidsnota (of in verschillende gecombineerde beleidsnota's) nader uitgewerkt op welke manier de gemeente Hulst invulling geeft aan de prestatievelden. Deze nota's zullen dan op verschillende momenten ter besluitvorming worden aangeboden, maar in ieder geval voor 1 januari 2008 (de datum waarop de gemeente over een Wmo beleidsnota moet beschikken).

PROCEDURE BELEIDSTOTSTANDKOMING WMO BINNEN DE GEMEENTE HULST

1. RAAMWERK CONCEPT - BELEIDSVOORSTEL

(door PROJECTGROEP WMO)

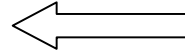
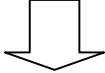

Advies

Werkgroepen WMO

2. CONCEPT - BELEIDSVOORSTEL

(door PROJECTGROEP WMO)

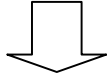

Advies

Burgerparticipatie : WMO-raad

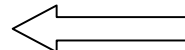
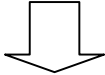
3. DEFINITIEF - BELEIDSVOORSTEL

(door PROJECTGROEP WMO)

4. Besluit over BELEIDSVOORSTEL

(door COLLEGE)

Advies

Raadscommissie Samenleving

5. Vaststelling BELEIDSVOORSTEL

(door RAAD)

Tijdpad

Uitgaande van invoering van de Wmo per 1 januari 2007 wordt gewerkt met het volgende tijdpad voor 2006:

TIJDPAD ACTIES INVOERING WMO GEMEENTE HULST - 2006 -

Actie:	mei	jun	juli	aug	sep	okt	nov	dec
- Projectgroep samenstellen								
- Tijdpad opstellen								
- Interne voorlichting verzorgen								
<u>Beleidsvoorbereiding:</u>								
- Kadernota								
- Wmo-verordening								
- Beleidsnota (prestatieveld 6)								
- Inspraak bieden								
- Externe voorlichting verzorgen								
<u>Beleidsvaststelling:</u>								
- Kadernota								
- Wmo-verordening								
- Beleidsnota (prestatieveld 6)								
<u>Beleidsuitvoering:</u>								
- Zorg realiseren								
- Eigen bijdrage-regeling								
- Één-loket								

5. DE PRESTATIEVELDEN IN RELATIE TOT HET GEMEENTELIJK BELEID

Vanuit de gemeentelijke visie op de Wmo worden hier de prestatievelden onder de loep genomen. Bij elk prestatieveld wordt eerst ingegaan op de stand van zaken met betrekking tot het huidige gemeentelijke beleid, vervolgens wordt een conclusie getrokken. Deze conclusie zal later als kader gelden bij het opstellen van de beleidsnota (of de verschillende deelnota's, die samen de beleidsnota vormen, per prestatieveld).

Nogmaals de prestatievelden met hun doelstellingen:

Prestatieveld	Doel
1. het bevorderen van sociale samenhang in en leefbaarheid van dorpen, wijken en buurten;	- Burgers meer betrekken bij wijk of kern - Sociale samenhang en onderlinge ontmoeting - Civil society: inzet van naaste omgeving
2. op preventie gerichte ondersteuning van jeugdigen met problemen met opgroeien en van ouders met problemen met opvoeden;	- Signalering, toeleiden naar en wegwijs maken in het hulpaanbod - Pedagogische hulp en coördinatie van zorg - Opvoedingsondersteuning
3. het geven van informatie, advies en cliëntondersteuning;	- Verstrekken van informatie en advies - Ondersteuning en begeleiding
4. het ondersteunen van mantelzorgers daar onder begrepen steun bij het vinden van adequate oplossingen indien zij hun taken tijdelijk niet kunnen waarnemen, alsmede het ondersteunen van vrijwilligers;	- Ondersteunen lokale mantelzorgorganisaties - Stimuleren vrijwilligersprojecten en -initiatieven - Faciliteren, ontlasten en ondersteunen van vrijwilligers en mantelzorgers
5. het bevorderen van de deelname aan het maatschappelijke verkeer en van zelfstandig functioneren van mensen met een beperking of een chronisch psychisch probleem en van mensen met een psychosociaal probleem;	-Zelfstandige deelname aan de samenleving bevorderen door begeleiding van burgers bij het voorkomen van uitval en participatie in de samenleving
6. het verlenen van voorzieningen aan mensen met een beperking of een chronisch psychisch probleem en aan mensen met een psychosociaal probleem ten behoeve van het behouden en het bevorderen van hun zelfstandig functioneren of hun deelname aan het maatschappelijke verkeer;	-Zelfstandige deelname aan de samenleving faciliteren door het verstrekken van voorzieningen
7. het bieden van maatschappelijke opvang, waaronder vrouwenopvang en het voeren van beleid ter bestrijding van geweld dat door iemand uit de huiselijke kring van het slachtoffer is gepleegd;	- Tijdelijk bieden van onderdak en begeleiding - Dag- en nachtopvang - Opvang tijdens crisissituaties - Opvang slachtoffers huiselijk geweld - Begeleiden bij zelfstandig wonen
8. het bevorderen van openbare geestelijke gezondheidszorg, met uitzondering van het bieden van psychosociale hulp bij rampen;	- Signaleren en bestrijden van risicofactoren op het gebied van de OGGZ - Bereiken en begeleiden van kwetsbare (risico)groepen
9. het bevorderen van verslavingsbeleid.	- Ambulante verslavingszorg - Preventie

Prestatieveld 1: bevorderen sociale samenhang en leefbaarheid

De Wmo is niet in eerste instantie een wet voor zorg en hulp. Ook welzijn vormt een zeer belangrijke invalshoek. Het is dan ook niet voor niets dat leefbaarheid en sociale samenhang als eerste prestatieveld wordt genoemd. Het begrip civil society houdt in dat er een zodanig sociale structuur is dat mensen voor elkaar klaar staan zodat sociale participatie mogelijk is en blijft wanneer dit nodig is.

Stand van zaken gemeentelijk beleid

Binnen de gemeente Hulst zijn 13 kernen. In de kernen vindt (algemene) belangenvertegenwoordiging plaats door wijk- c.q. dorpsraden. In de kern Hulst zijn 4 wijkraden actief. De overige 12 kernen hebben ieder een dorpsraad. De structuur voor de contacten (tussen het college) met de wijk- en dorpsraden zijn vastgelegd in het beleidsdocument Structuur wijk- en dorpsraden / wijk- en dorpsplannen. Al de bestaande wijk- en dorpsraden zijn officieel als gesprekspartner van de gemeente erkend. Deze erkenning is vastgelegd in de Inspraakverordening gemeente Hulst 2003. Om het functioneren van de wijk- en dorpsraden te bevorderen, kunnen deze raden in aanmerking komen voor een subsidie in de onkosten van administratie en vergaderingen. Van iedere wijk- c.q. dorpsraad bezoekt het college de jaarvergadering. Aan de ene kant vindt er informatieoverdracht plaats van gemeente richting inwoners, aan de andere kant levert een dergelijke bijeenkomst met inwoners voor de gemeente een schat aan informatie op over wat er leeft in de verschillende kernen. Voor de afspraken (over en weer) wordt zorg gedragen door de 2 gemeentelijke coördinatoren kleine kernenbeleid.

In dit verband dient ook de pilot WMO, die expliciet op prestatieveld 1 van toepassing is, te worden genoemd. In paragraaf 2.4 is reeds op deze pilot ingegaan.

Naast bovengenoemde structuur voor de contacten met de wijk- en dorpsraden vinden de beleidsterreinen van de huidige Welzijnswet aansluiting bij prestatieveld 1. Het (algemene) Welzijnsbeleid heeft immers onder andere tot doel de sociale samenhang en de leefbaarheid te bevorderen.

Specifiek beleid dat bijdraagt aan de invulling van prestatieveld 1 (niet uitputtend):

- Accommodatiebeleid (is in Hulst nog niet aanwezig, maar is wel een KANS)
- Bibliotheekbeleid
- Brede schoolbeleid
- Ouderenbeleid
- Jeugdbeleid
- Kunst- en cultuurbeleid (w.o. de museumvisie)
- Recreatie en toerisme-beleid
- Sportbeleid (w.o. de breedtesport. Continuering van dit tijdelijke beleid is een KANS)

Instrument bij dit beleid:

- Subsidiebeleidsplan

Gewenste beleidsrichting onder de Wmo

Het bestaande welzijnsbeleid van de gemeente Hulst is reeds gericht op het bevorderen van leefbaarheid en sociale samenhang in wijken en kernen. Het is gewenst dat, met deze Kadernota als vertrekpunt, een (specifieke) Wmo-visie op het terrein van welzijn wordt opgesteld. Verschillende beleidsnota's (bijvoorbeeld: bibliotheekvisie, accommodatiebeleid, sportbeleid, nota peuterspeelzalen en ouderennota) zullen worden opgesteld, dan wel geactualiseerd, en aan de "Wmo-visie op het terrein van welzijn" invulling geven.

Het huidige beleid past goed binnen de gemeentelijke visie op de Wmo en zal worden voortgezet (en waar nodig worden geïntensiveerd).

Prestatieveld 2: op preventie gerichte ondersteuning van jeugdigen

De Wet op de Jeugdzorg (WJZ) regelt de toegang tot de jeugdzorg (taak provincie). Vanuit de WJZ worden provincies en gemeenten verplicht afspraken te maken over de aansluiting tussen gemeentelijk jeugdbeleid en jeugdzorg (eventueel in een convenant). Deze aansluiting bewerkstelligt een deel van de totale sluitende aanpak waarnaar de gemeente streeft. Het prestatieveld 2 heeft betrekking op alle in de gemeente wonende jeugdigen en hun ouders bij wie sprake is van opgroei-, opvoed- en/of ontwikkelingsproblemen. De gemeente is verantwoordelijk voor dit prestatieveld totdat sprake is van geïndiceerde hulp vanuit de Wet op de Jeugdzorg.

De WJZ benoemt vijf taken die tot de gemeentelijke verantwoordelijkheid behoren, namelijk:
Taken: Voorbeelden:

1. Informatie en Advies	digitale) sociale kaart, informatie/cursussen over opvoeden, preventieve projecten, VET, project gezonde school en genotmiddelen, gezonde voeding enz.
2. Signalering	door algemene instellingen die werken met jeugd: basisvoorzieningen, jeugdgezondheidszorg, maatschappelijk werk, huisartsen, signalering via projecten.
3. Toegang tot hulpaanbod	kanaliseren van signalering, netwerkvorming voor (warme)overdracht, buurtnetwerken, zorgstructuren rondom voorschoolse voorzieningen en onderwijs, sociale kaart.
4. Licht pedagogische hulp	opvoedsteunpunt, korte begeleiding door een instelling, (gespecialiseerde) gezinsverzorging.
5. Coördinatie van zorg	bijeenbrengen probleemsignalen en afstemming tussen verschillende hulpverlening (bijv. gezinscoach), ketenzorg.

De prestatievelden binnen de Wmo dienen in samenhang te worden gezien, om integraal beleid mogelijk te maken. Verder heeft Jeugdpreventie meer relaties, al dan niet wettelijk geregeld, zoals lokaal sociaal beleid, Jeugdgezondheidszorg, Leerplichtwet, Wet Regionale Meld- en coördinatiefunctie en onderwijsachterstandenbeleid.

Stand van zaken gemeentelijk beleid

Het jeugdbeleid richt zich op alle jongeren. Preventief jeugdbeleid is bestemd voor jeugd die dreigt in problemen te komen of deze al heeft. De Wmo vertrekt vanuit een participatie van de burger. In dit kader zou over participierend jeugdbeleid gesproken moeten worden. Hiervan maakt preventie dan onderdeel uit.

Binnen de Meerjarenvisie Jeugdbeleid 2002-2007 zijn zes opdrachten geformuleerd. Één van de uitwerkingen van deze punten is de nota Jongerenparticipatie. Een aanzienlijk aantal projecten zoals: Preventie4U, Youth4All, RMC, POS, Het Traject, Herstart, Huiselijk Geweld, Opvoedbureau, WSNS, Schoolmaatschappelijk Werk, Sociaal Medisch team (SMT) en Whoznext zetten in op een sluitende aanpak, elk vanuit een eigen invalshoek. Ook het onderwijsachterstandenbeleid, de Bredeschool-gedachte en leerplicht spelen hierin een rol. De komende jaren is een integrale doorontwikkeling van dit prestatieveld noodzakelijk om structurele verbeteringen te realiseren.

Netwerkpartners en overleg

Netwerkpartners zijn alle instellingen die zich bekommeren om jeugd, zoals de voorschoolse voorzieningen, onderwijs, AMW, JGZ, BJZ, CWI, St. MEE, Dethon, RPCZ, Politie en het professioneel jeugd en jongerenwerk (SWT). Ook binnen de gemeente Hulst vergt dit een integrale aanpak. De gemeente Terneuzen is vertegenwoordiger voor de regio Zeeuws-Vlaanderen in het provinciaal ambtelijk overleg.

Gewenste beleidsrichting onder de Wmo

De basisinfrastructuur rondom preventief jeugdbeleid moet in hoofdlijnen gaan bestaan uit:

1. Een 'ouder- en kindcentrum' (nader te onderzoeken in welke vorm).
2. Zorgstructuren rond de scholen en voorschoolse voorzieningen.
3. Een gezamenlijk en afgestemd preventie-aanbod aan scholen en voorschoolse voorzieningen.

Geïnvesteed moet worden in het tot stand brengen van (verdere) structurele samenwerking met en het bevorderen van samenwerking tussen de instellingen op het terrein van jeugd. Behouden van het goede en aanvullen of combineren van bestaand aanbod, is het devies. Een toegankelijke en herkenbare structuur voor de vraagzijde (jeugd, ouders, onderwijs) met aandacht voor één loket voor informatie, advies en toeleiding tot het hulpaanbod. Gestreefd wordt om dit te bereiken door slimmere samenwerking van instellingen in daad en middelen, zonder het creëren van nieuwe projecten. Vroegsignalering, opvoedingsondersteuning en ketenzorg zijn speerpunten (dit vraagt om een nieuwe vorm van samenwerking bij en tussen de instellingen).

Het besef is gegroeid dat het voorkomen van of snel oplossen van opgroei- en opvoedproblemen bij jongeren doorwerkt in de toekomst. Intervenieren in een vroeg stadium heeft een hefboomeffect, het kost minder inspanning dan het (handhavend) optreden op latere leeftijd. Het is "een open deur" om te stellen dat binnen de gemeente het intersectoraal samenwerken moet worden nagestreefd. Maar met name op het gebied van "de ontwikkeling van jeugd" is het van groot belang dat het aanbieden van voorzieningen in het kader van wonen, welzijn en zorg goed op elkaar zijn afgestemd.

Op lokaal niveau dient het onderwijsachterstandenbeleid, bredescholenbeleid en het beleid met betrekking tot schoolbegeleiding ingebed te worden in een Lokaal Educatieve Agenda. Gemeenten, voorschoolse voorzieningen en onderwijs maken hierin als gelijkwaardige partners afspraken over ondermeer de inzet van activiteiten rondom zorgplicht en ontwikkelingsproblemen. Afhankelijk van de problematiek zal ook aan overige partners worden gevraagd om in de Locaal Educatieve Agenda te participeren. Dit alles met als doel in te zetten op de samenhang in voorzieningen en de sociale infrastructuur voor de jeugd binnen de gemeente Hulst. De gemeente Hulst is hiertoe voornemens. Vanaf 2010 is het onderwijs zelf verantwoordelijk voor het organiseren van een goede zorgstructuur. De werking van de huidige samenwerkingsverbanden VTO-team, WSNS en SMT/SMW dient hierop te worden aangepast. Voorlopig liggen de knooppunten signalering voor de jeugdpreventie bij de volgende partners:

0-4 jaar	Jeugdgezondheidszorg 0-4 jaar
4-12 jaar	basisonderwijs
12+	RMC

Op provinciaal zijn de volgende ontwikkelingen van belang:

1. Inventarisatie preventie activiteiten jeugdbeleid

Er zal een inventarisatie gedaan worden voor Zeeland. Gericht op betrokken partijen, de operationele samenwerking tussen partijen in regio's, het aanbod op het gebied preventief jeugdbeleid en wat de vraagzijde inhoudt.

2. Opvoedingsondersteuning

De regie voor de opvoedingsondersteuning is door de gemeenten in Zeeland gelegd bij het algemeen bestuur van de Gemeenschappelijk Gezondheidsdienst (GGD). In samenwerking met

vertegenwoordigers van provincie en gemeenten werkt de GGD een methode uit om de regierol over de opvoedingsondersteuning in Zeeland goed vorm te geven. Met betrekking tot inhoud worden de uitgangspunten van de Inventgroep voor het helpen bij opgroeien en opvoeden "Eerder, sneller, beter" gehanteerd.

3. ROP / RMC

Het Regionaal Onderwijs Platform en het Regionale Meld- en Coördinatiefunctie hebben van de provincie de opdracht gekregen om te werken aan één loket voor zorg in het onderwijs. Insteek is bestaande (zorg)structuren te gebruiken en op elkaar aan te sluiten. Er wordt initiatief genomen om de drie RMC's in Zeeland te laten samenwerken. Tevens moet samenwerking tussen Stichting MEE, Sociale Dienst, Work First, BJZ en AZZ geïntensiveerd worden. Het schakelmoment school/werk moet sluitend gemaakt worden, waarbij aandacht komt voor de relatie tussen zorgketen (gezinsproblematiek) en onderwijs/werk-keten.

4. Hulpmiddelen in aansluiting jeugdzorg-jeugdbeleid

- Elektronisch Kinddossier (EKD)
- (digitale) sociale kaart
- Jeugdmonitor Zeeland

Gemeentelijk beleid dat bijdraagt aan de invulling van prestatieveld 2 (niet uitputtend):

- Meerjarenvisie Jeugdbeleid 2002-2007
- Nota Jongerenparticipatie
- Startnota Jeugd- en jongerenbeleid gemeente Hulst
- Nota Gemeentelijk Onderwijs- Achterstandenbeleid 2002-2006
- Nota "Primair Onderwijs op weg naar 2010" (Brede Scholen-notitie)

De huidige ontwikkelingen passen goed binnen de gemeentelijke visie op de Wmo. Het beleid dient te worden doorontwikkeld en waar nodig te worden geïntensiveerd. Een goede samenwerking en afstemming op dit terrein tussen provinciale, regionale en lokale partijen is van groot belang.

Prestatieveld 3: informatie, advies en cliëntondersteuning

Met het geven van informatie en advies wordt bedoeld op activiteiten die de burger de weg wijzen in het veld van maatschappelijke ondersteuning. Het kan hierbij zowel gaan om algemene voorzieningen zoals (voldoende) informatiepunten, als om meer specifieke voorzieningen zoals een individueel advies of hulp bij de verheldering van een ondersteuningsvraag. Het is wenselijk dat de gemeente zich daarbij laat leiden door de één loket-gedachte: een burger dient zich in principe niet vaker dan één maal tot de gemeente behoeven te wenden om over het gehele scala van voorzieningen de nodige informatie te verkrijgen. Daarbij dient de gemeente zich niet te beperken tot die voorzieningen waar zij zelf over gaat, maar ook informatie te geven over relevante aanpalende terreinen, zoals zorg en wonen.

Cliëntondersteuning gaat een stap verder dan informatie en advies en richt zich op mensen die voor een vraag of een situatie staan die zodanig complex is dat de betreffende persoon het niet zelf of met zijn omgeving kan oplossen. Cliëntondersteuning is gericht op de regieversterking van de cliënt (en zijn omgeving) en heeft tot doel de zelfredzaamheid en maatschappelijke participatie te bevorderen. Dit kan informatie en advies, maar vooral ook uitgebreide vraagverheldering en kortdurende en kort-cyclische ondersteuning bij keuzes op diverse levensterreinen omvatten.

Stand van zaken gemeentelijk beleid

In de gemeente Hulst is een aantal plaatsen waar mensen terecht kunnen voor informatie, advies en cliëntondersteuning. De gemeente heeft momenteel nog 2 eigen fysieke balies

voor vragen op het vlak van zorg, werk en inkomen (onder andere Wvg). De balies van Sociale Zaken en Werkgelegenheid maken deel uit van de gemeentelijke balies in Hulst en Kloosterzande. De andere onderdelen hiervan zijn de balies Bevolking, Ruimtelijke ordening, Economie en Bouwen.

De gemeente Hulst financiert daarnaast de Stichting Welzijn voor Ouderen(SWO). SWO heeft een telefonisch- en inloopspreekuur voornamelijk gericht op ouderen. Dit spreekuur wordt iedere ochtend gehouden in "De Lieve" te Hulst en in "Antonius" te Kloosterzande. In Hulst kunnen mensen ook op andere plekken terecht voor informatie en advies zoals bij de woningcorporaties, Steunpunt Vrijwillige Thuishulp, Steunpunt Mantelzorg en het Algemeen Maatschappelijk Werk(AMW). Tevens dienen in dit kader de ouderenadviseurs van de ouderenbonden en het SWO genoemd te worden.

In de gemeente Hulst is tevens de decentrale informatieverstrekking in ontwikkeling. Het AMW heeft spreekuren in de kernen Clinge (één uur per week) en in Kloosterzande (een half uur per week). Daarnaast heeft Curamus het Zorg Advies Punt (ZAP) in het leven geroepen voor mensen met vragen over zorg. In Sint Jansteen kunnen burgers bij de Rabobank gedurende één uur per week terecht met vragen. Dit adviespunt wordt bemand door een medewerker van de bank. Vorig jaar is dit adviespunt ontstaan door middel van samenwerking met Stichting Welzijn Ouderen, ZorgSaam, Curamus en de gemeente Hulst.

Enige tijd na de herindeling is de gemeente Hulst gestart met een intern onderzoek naar de wenselijkheid van een wijziging van het dienstverleningsconcept. Het gaat dan om een kanteling van de organisatie van een productgericht naar vraaggericht. De eindrapportage hierover van de Werkgroep Dienstverlening ligt bij het college voor een standpuntbepaling.

Gewenste beleidsrichting onder de Wmo

De informatie- en adviesfunctie is goed (decentraal) bereikbaar, maar anderzijds is er sprake van een versnipperd aanbod. Met de invoering van de Wmo worden de voorzieningen waarover de gemeente informatie, advies en cliëntenondersteuning moet regelen uitgebreid en hetzelfde geldt voor de doelgroepen. Met de Wmo krijgt de gemeente de regie over een scala aan voorzieningen. Voorzieningen die bedoeld zijn voor alle burgers, waarbij bijzondere aandacht moet zijn voor kwetsbare groepen zoals mensen met een lichamelijke of verstandelijke beperking of mensen met een chronisch psychisch of psychosociaal probleem.

Uit de werkzaamheden van de werkgroep Dienstverlening blijkt dat de gemeente zich aan het heroriënteren is op de vormgeving van de informatie- en adviesfunctie voor wat betreft de eigen gemeentelijke producten. Digitale informatievoorziening is daarbij in toenemende mate van belang.

Voor de toegang tot de Wmo-voorzieningen is het loket voor informatie en advies van groot belang. Een goed uitgerust loket bevordert klantvriendelijkheid voor (kwetsbare) doelgroepen. Bij de visievorming rondom het loket is de commissie Samenleving betrokken. Deze heeft de wens uitgesproken dat de gemeente Hulst moet streven naar de inrichting van één Zorgloket dat zowel breed (alle voor de Wmo-relevante voorzieningen) als diep (informatie, advies en toegang) werkt.

Gestreefd wordt naar de realisatie van één breed en diep Zorgloket, te huisvesten in één gebouw, - zo mogelijk voor 1 januari 2007 - met daaraan gekoppeld een doorontwikkeling van de digitale dienstverlening.

Prestatieveld 4: ondersteuning mantelzorg en vrijwilligerswerk

De vrijwillige inzet van burgers, zowel informeel en ongeorganiseerd als in georganiseerd verband, vormt een onmisbaar deel van de civil society (zie paragraaf 4.1). Vrijwilligerswerk is ook bij uitstek het middel voor burgers om verantwoordelijkheid te nemen en niet alles van een ander of de overheid te verwachten. Met zijn vrijwillige inzet is de burger niet slechts consument van publieke diensten, maar levert hij actief een bijdrage. Hij geeft niet alleen zijn eigen 'meedoen' vorm, maar draagt ook bij aan het 'meedoen' van anderen, waaronder kwetsbare groepen.

Stand van zaken gemeentelijk beleid

De gemeente Hulst heeft geen specifiek vrijwilligers- en mantelzorgbeleid op dit moment. Dit is wel gewenst. Op dit moment wordt een Seniorennota voorbereid, waarin vrijwilligerswerk en mantelzorg een speerpunt is. In deze nota wordt het beleid uitgewerkt voor vrijwilligers en mantelzorgers. Naar verwachting zal de Seniorennota aan het eind van het jaar gereed zijn.

Stichting Welzijn Ouderen Hulst heeft wel een vrijwilligersbeleid geformuleerd. Vrijwilligers zijn namelijk onmisbaar voor de diensten en activiteiten van SWO. Mede door het feit dat het personeelsbestand van de stichting klein is, is het voor het realiseren van de doelstelling nodig dat er een actief en stimulerend vrijwilligersbeleid gevoerd wordt. De betrokkenheid bij de doelgroep en de werkzaamheden die men kan uitvoeren, zorgen er tot op heden voor dat SWO gezegend is met de grote inzet van vele vrijwilligers.

Met het oog op de Wmo heeft Afdeling Sociale Zaken en Werkgelegenheid eind 2005 nieuw beleid geformuleerd om uitkeringsgerechtigden van de gemeente te stimuleren zich meer in te zetten als vrijwilliger. Mensen zonder sollicitatieverplichtingen kunnen een financiële beloning ontvangen bij een minimale inzet van 10 uur per maand. De maximale beloning is gelijk aan de belastingvrije vergoeding. Op 1 januari 2006 is het nieuwe beleid in werking getreden.

Toch blijft grote aandacht nodig voor het vrijwilligersbeleid. De gemiddelde leeftijd van de vrijwilligers stijgt. Je ziet ook dat sommige vrijwilligers zich inzetten voor verschillende activiteiten of diensten. Daarom is aandacht voor vrijwilligerswerving essentieel, ook om de voortgang in de toekomst te kunnen garanderen. De vrijwilligers zelf en de organisatie hebben belang bij goed geformuleerde voorwaarden. Naast onkostenvergoeding, verzekering, deskundigheidsbevordering, zijn ook goede voorzieningen en een adequate ondersteuning belangrijk.

Het Netwerk Vrijwillige Thuiszorg Zeeuws-Vlaanderen heeft een meldpunt in Hulst. De doelstelling van deze organisatie is om de activiteiten op het gebied van de vrijwillige thuiszorg zodanig op elkaar af te stemmen dat de hulpvrager hier maximaal van kan profiteren. Het Netwerk dient dan ook, met respect voor ieder zijn eigen identiteit, de samenwerking tussen de organisaties te stimuleren, hulp te bieden bij het uitvoeren van bestaande activiteiten en, waar mogelijk, de kwaliteit van de hulpverlening te verbeteren. Werving, training en ondersteuning van vrijwilligers is hierbij van belang.

Bovendien heeft het Netwerk ook een project ten behoeve van mantelzorg opgezet. Op 27 mei 2005 is het Steunpunt Mantelzorg in Hulst geopend. Centraal bij dit steunpunt staat het stimuleren, ondersteunen en aanvullen van de niet georganiseerde mantelzorg. Mantelzorgers kunnen bij het steunpunt terecht voor informatie, advies en hulp door vrijwilligers. Mantelzorgers spelen een belangrijke rol bij de zorg- en hulpverlening aan senioren en zieken. Zij raken echter vaak overbelast.

Verder zijn er nog diverse organisaties die gebruik maken van of werken met vrijwilligers. De gemeente Hulst heeft de ambitie om alle organisaties, die zich bezig houden met vrijwilligerswerk en mantelzorg, nauw te laten samenwerken.

Gewenste beleidsrichting onder de Wmo

Bovengenoemde ontwikkelingen op het gebied van vrijwilligerswerk en mantelzorg zijn nog niet volledig uitgekristalliseerd, maar passen binnen de lokale visie op de Wmo. Het is gewenst dat de gemeente Hulst over een beleidsnota Vrijwilligersbeleid en mantelzorg beschikt. Tevens wordt vooruitlopend hierop binnen de nota Seniorenbeleid (die op dit moment wordt voorbereid) een speerpunt "vrijwilligerswerk en mantelzorg" uitgewerkt.

De huidige werkwijze en het voorgenomen beleid ten aanzien van vrijwilligerswerk en mantelzorg past goed binnen de gemeentelijke visie op de Wmo en zal worden voortgezet. Een beleidsnota Vrijwilligersbeleid en mantelzorg alsmede een Seniorennota, met daarin opgenomen een speerpunt "vrijwilligerswerk en mantelzorg", zullen worden uitgewerkt.

Prestatieveld 5: bevorderen deelname aan het maatschappelijk verkeer

Dit prestatieveld heeft betrekking op algemene maatregelen die ten goede kunnen komen aan één ieder die daaraan behoefte heeft en heeft dus niets te maken met het verlenen van (individuele) voorzieningen, zoals bij prestatieveld 6 wel het geval is. De bedoelde algemene maatregelen hoeven dus niet bij uitsluiting gericht te zijn op kwetsbare groepen, zolang zij er in ieder geval maar baat bij hebben. Dit prestatieveld bouwt voort op het algemene beleid en de algemene voorzieningen die er zijn in een gemeente. Het gaat hier om een breed scala van mogelijke maatregelen.

Stand van zaken gemeentelijk beleid

Het huidige gemeentelijke beleid ten aanzien van prestatieveld 5 kan als volgt geschetst worden: op grond van de door de raad vastgestelde Algemene Subsidieverordening Gemeente Hulst 2005 worden activiteiten op dat terrein gesubsidieerd.

De gemeente Hulst participeert in de projectgroep Wonen, Welzijn en Zorg (WWZ). Deze projectgroep is voortgekomen uit de pilot die voor Zeeuws-Vlaanderen rondom extramuralisering van zorg in het leven is geroepen. In dit samenwerkingsverband participeren naast de gemeente de zorgaanbieders verzorging en verpleging (Stichting Curamus en Stichting ZorgSaam) alsmede Stichting Tragel, Stichting Welzijn Ouderen en de woningcorporaties. Het samenwerkingsverband streeft er naar om zoveel mogelijk integraliteit in beleid te bereiken en om de vraag en aanbod op het terrein van preventie, wonen, welzijn en zorg optimaal op elkaar te laten aansluiten. Het belangrijkste doel is om tot tenminste 50% extramuralisering van zorgplaatsen te komen.

Ook dient in dit kader de stuurgroep in het kader van Ruimte voor Resultaat genoemd te worden.

Tevens valt de algemene toegankelijkheid van openbare ruimtes, openbare gebouwen en openbaar vervoer onder dit prestatieveld. Gemeentelijke gebouwen en overige openbaar toegankelijke gebouwen en ruimtes (dorpshuizen en sportaccommodaties) zijn al voor een groot gedeelte algemeen toegankelijk voor mensen met een handicap.

Gewenste beleidsrichting onder de Wmo

Ten aanzien van dit prestatieveld is er in de gemeente Hulst geen sprake van een blanco situatie. De gemeente Hulst ondersteunt een groot aantal activiteiten op dit terrein en het streven naar een integrale aanpak krijgt bijvoorbeeld gestalte in de projectgroep Wonen, Welzijn en Zorg Hulst.

De gemeente Hulst kiest voor een voortzetting van het bestaande beleid waarbij met name zal worden gestreefd naar het aanbrengen van meer samenhang tussen de algemene voorzieningen en de voorzieningen die voor verschillende doelgroepen beschikbaar zijn.

Prestatieveld 6: verlenen van voorzieningen

Dit prestatieveld heeft betrekking op de individuele voorzieningen die de gemeente moet verlenen aan mensen met een beperking of met een chronisch psychisch probleem of een psychosociaal probleem. Individuele voorzieningen zijn aangepast aan de behoeften van het individu. Het individuele gebruikskarakter van de voorziening betekent niet dat de gemeente het verlenen van die voorziening niet op collectieve wijze vorm kan geven. Te denken valt aan het vervoer van gehandicapten door middel van taxibusjes, vergelijkbaar met het huidige collectieve Wvg-vervoer. De gemeente is vrij om te bepalen welke voorzieningen zij zal verlenen. Te denken valt aan woonvoorzieningen, sportrolstoelen, vervoersvoorzieningen, enzovoort. Dit geldt ook voor: begeleiding bij zelfstandig wonen, dagbesteding, maaltijdvoorziening en sociale alarmering, welke laatstgenoemde 2 taken momenteel zijn neergelegd bij de Stichting Welzijn voor Ouderen, waarvoor de gemeente subsidie verstrekt.

De gemeente dient in een verordening vast te leggen welke individuele voorzieningen kunnen worden verstrekt. Ook is de gemeente gehouden aan het zogeheten compensatiebeginsel. Het compensatiebeginsel geeft gemeenten de opdracht voorzieningen te treffen ter compensatie van de beperkingen die hun burgers ondervinden in zelfredzaamheid en de maatschappelijke participatie. Deze voorzieningen op het gebied van maatschappelijke ondersteuning stellen burgers in staat om:

- a. een huishouden te voeren;
- b. zich te verplaatsen in en om de woning;
- c. zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel;
- d. medemensen te ontmoeten en op basis daarvan sociale verbanden aan te gaan

Daarnaast is in de Wmo de mogelijkheid om een persoonsgebonden budget aan te bieden als verplichting opgenomen. De wettelijke verplichting geldt ook voor de voorzieningen waarvoor nu de zorgplicht geldt, dus ook voor hulp bij de huishouding, rolstoelen/scootmobielen en collectief vraagafhankelijk vervoer.

Stand van zaken gemeentelijk beleid

De gemeente is momenteel op basis van de Wet voorzieningen gehandicapten (Wvg) verantwoordelijk voor het verstrekken van rolstoelen, vervoersvoorzieningen en woonvoorzieningen aan mensen met een handicap. In de Wvg is een zorgplicht opgenomen om mensen met een handicap aan het maatschappelijk verkeer deel te laten nemen. Het gemeentelijke beleid ten aanzien van de Wvg is vastgelegd in de Verordening Voorzieningen gehandicapten Hulst, het Verstrekkingenbeleid Voorzieningen gehandicapten Hulst en het Besluit voorzieningen gehandicapten. De verordening zal straks volledig op gaan in de Wmo-verordening.

De gemeente Hulst verstrekt of financiert ook andere individuele voorzieningen die mensen in staat stellen om langer zelfstandig te functioneren, zoals maaltijden, alarmering, gehandicaptenparkeerkaarten/gehandicaptenparkeerplaatsen, bijzondere bijstand en bijdragen chronisch zieken, gehandicapten en ouderen .

Gewenste beleidsrichting onder de Wmo

Met de inwerkingtreding van de Wmo wordt de gemeente ook verantwoordelijk voor het verstrekken van hulp bij de huishouding aan individuele burgers. Ook ten aanzien van deze hulp wordt het aanbieden van een persoonsgebonden budget (PGB) wettelijk verplicht. Uitgaande van de lokale visie op de Wmo zullen bij de formulering van het beleid ten aanzien van individuele voorzieningen de volgende onderdelen nadrukkelijk centraal moeten staan:

- samenhang tussen algemene en individuele voorzieningen en individuele voorzieningen onderling;
- de verantwoordelijke burger die (zover mogelijk) ondersteuning aan naasten verleent;
- de burger die iets te kiezen heeft, qua voorzieningenaanbod, aanbieders en wijze waarop de individuele voorziening verstrekt wordt.

Het verstrekken van individuele voorzieningen is geen activiteit op zich, maar maakt onderdeel uit van een bredere keten. Dan gaat het onder meer om de relatie met de sociale infrastructuur in wijken in het algemeen en de woonzorgzoning in het bijzonder (de prestatievelden 1 en 5) en het beroep dat gedaan kan worden op naasten, mantelzorgers en vrijwilligers (de prestatievelden 1 en 4), maar ook de rol die het loket speelt bij de toegang tot Wmo-voorzieningen (het prestatieveld 3).

De gemeente dient bij voorkeur uiterlijk per 1 oktober 2006 een verordening vast te stellen vaststellen waarin wordt aangegeven welke individuele voorzieningen verstrekt kunnen worden. Hierin dient rekening gehouden te worden met overgangsregelingen.

Gezien het feit dat er slechts een korte invoeringstermijn beschikbaar is, is het raadzaam om hierbij de volgende lijn te hanteren:

In de periode juli - september 2006 te komen tot een Wmo-verordening waarin staat welke individuele voorzieningen worden verstrekt. Hierbij zal de aandacht met name gericht zijn op de invoering van de nieuwe taken (hulp bij de huishouding). Dit betekent dat de volgende zaken uitgewerkt moeten worden:

- uitwerkingsnotitie individuele voorzieningen, met daarin aandacht voor de volgende onderwerpen: verkenning nieuwe taken, vraag en aanbod, wijze van verstrekken;
- financiën, rol loket, indicatiestelling, relatie met civil society, mantelzorg en vrijwilligerswerk, overgangsrecht;
- een actiepuntenoverzicht en planning.

In de periode januari 2007- december 2008 kan dan de herijking plaatsvinden van het gemeentelijk beleid ten aanzien van de individuele voorzieningen in zijn totaliteit.

De gemeente Hulst kiest voor het vaststellen van de Wmo-verordening (in september 2006), die mogelijk reeds vergezeld gaat van een herformulering van het beleid ten aanzien van de individuele voorzieningen.

Voor de langere termijn streeft de gemeente Hulst naar het in stand houden en verbeteren van algemene voorzieningen en afstemming van de individuele verstrekkingen op deze algemene voorzieningen.

Prestatieveld 7: bieden van maatschappelijke opvang

Maatschappelijke opvang is het tijdelijk bieden van onderdak, begeleiding, informatie en advies aan personen die, door één of meer problemen, al dan niet gedwongen de thuissituatie hebben verlaten en niet in staat zijn zich op eigen kracht te handhaven in de samenleving.

De uitvoering van dit beleid is opgedragen aan centrumgemeenten die daarvoor een doeluitkering van het rijk ontvangen. Momenteel is Vlissingen centrumgemeente voor de provincie Zeeland. Naar alle waarschijnlijkheid blijft dit ook zo met de inwerkingtreding van de Wmo.

Stand van zaken gemeentelijk beleid

Vlissingen is sinds 1994 centrumgemeente voor de maatschappelijke opvang, openbare geestelijke gezondheidszorg en verslavingsbeleid (de prestatievelden 7, 8 en 9). Als zodanig

bepaalt Vlissingen het beleid voor de regio bestaande uit de dertien Zeeuwse gemeenten, vanzelfsprekend in overleg met de regiogemeenten Middelburg, Goes en Terneuzen. In het overleg met de regiogemeenten worden de onderwerpen maatschappelijke opvang en verslavingszorg en vrouwenopvang gecombineerd. De maatschappelijke opvang wordt gefinancierd met de rijksbijdrage maatschappelijke opvang en verslavingsbeleid.

De maatschappelijke opvang wordt in de regio uitgevoerd door Emergis, Leger des Heils, Stichting Door en Stichting Wonen en Psychiatrie. Ketenpartners in de maatschappelijke opvang zijn onder andere de GGD Zeeland, woningcorporaties Woongoed en Clavis, politie en Algemeen Maatschappelijk Werk.

De kernopdracht van de maatschappelijke opvang is het opvangen van daklozen. Onder de gezamenlijke noemer "dakloos" (geen huisvesting, men staat letterlijk op straat) worden verschillende categorieën onderscheiden: zwerfjongeren, mensen in een crisissituatie, tijdelijk daklozen in een overgangssituatie en langdurig daklozen.

Het opvangen van deze groepen bestaat in eerste instantie uit het verstrekken van primaire voorzieningen als onderdak en voeding en elementaire sanitaire voorzieningen (bed, bad, brood). Vervolgens worden begeleiding en hulpverlening aangeboden bij het aanpakken van de verschillende (vaak cumulatieve) problemen waar de doelgroepen mee kampen, zoals huisvesting, geld, relaties, werk, gezondheid, verslaving en psychische problemen.

Gewenste beleidsrichting onder de Wmo

Op het gebied van de crisis- en vrouwenopvang, financieren de drie Zeeuws-Vlaamse gemeenten samen het project Maatwerk van Emergis. Maatwerk is een transmuraal zorgaanbod van het Algemeen Maatschappelijk Werk Zeeuws-Vlaanderen en het Centrum voor Maatschappelijke Opvang "De Lage Flacken". Aanmeldingen voor het Maatwerk verlopen via het Meld- en Actiepunt Bemoeizorg Zeeland, dat is opgezet door de GGD.

Terneuzen, Goes en Middelburg zijn sinds de rijksregeling maatschappelijke opvang en verslavingsbeleid deelnemers in het overleg met de centrumgemeente Vlissingen. Reden hiervoor is dat er binnen de gemeente Hulst geen fysieke maatschappelijke opvang is. Binnen de gemeente Hulst zijn wel een aantal van voornoemde aanbieders actief en wordt er in de keten samengewerkt. Het beleid wordt vastgelegd in begroting en jaarverslag van de gemeenschappelijke regeling en geldt voor heel Zeeland.

Het huidige beleid ten aanzien van maatschappelijke opvang past goed binnen de lokale visie op de Wmo en zal worden voortgezet.

Prestatieveld 8: bevorderen van openbare geestelijke gezondheidszorg

Geestelijke gezondheidszorg wordt gedefinieerd als: "het signaleren en bestrijden van risicofactoren op het gebied van openbare geestelijke gezondheidszorg, het bereiken en begeleiden van kwetsbare personen en risicogroepen, het functioneren als meldpunt voor signalen van crisis of dreiging van crisis bij kwetsbare personen en groepen en het tot stand brengen van afspraken tussen betrokken organisaties over de uitvoering van de openbare geestelijke gezondheidszorg".

Door het opnemen van dit beleidsterrein in de Wmo wordt de keten van collectieve preventie van (ernstige) psychosociale problemen, het opsporen en toeleiden naar de zorg en de opvang in één hand gebracht en kan dus optimale samenhang worden nagestreefd. Momenteel hoort uitvoering van dit beleidsterrein (op basis van de Wet collectieve preventie volksgezondheid)

tot het takenpakket van elke gemeente. De uitvoering van het OGGZ-beleid wordt met de inwerkingtreding van de Wmo opgedragen aan gemeenten. De middelen zullen naar de centrumgemeente in het kader van maatschappelijke opvang en verslavingszorg gaan, in onze regio derhalve naar de gemeente Vlissingen.

Stand van zaken gemeentelijk beleid

De uitvoering van de gemeentelijke taak met betrekking tot het bevorderen van de openbare geestelijke gezondheidszorg ingevolge art.2 lid 2 sub f van de Wet collectieve preventie volksgezondheid (WCPV) is in handen van de GGD Zeeland. De GGD heeft in dit kader het Meld- en Actiepunt Bemoeizorg opgericht. Een initiatief dat een groot succes is, gezien het aantal cliënten wat naar de juiste zorg wordt geleid.

Alle Zeeuwse gemeenten nemen deel aan een breed OGGZ platform, waarbij eveneens de GGD Zeeland en Emergis zijn betrokken.

Gewenste beleidsrichting onder de Wmo

Het beleidsterrein OGGZ is niet nieuw voor de gemeente Hulst. Bij de activiteiten die op dit terrein plaatsvinden, wordt al veel afstemming gezocht met aanpalende terreinen zoals maatschappelijke opvang en verslavingsbeleid. Wat wel nieuw is, is de verdeling van de middelen vanuit de centrumgemeente Vlissingen naar de andere 12 Zeeuwse gemeenten. Momenteel wordt een voorstel voorbereid door de gemeenten Vlissingen, Terneuzen, Middelburg en Goes om tot een invulling hiervan te komen. Naar alle waarschijnlijkheid wordt gekozen voor een systematiek zoals bij de GGD Zeeland aan de orde is, namelijk een Algemeen Bestuur (alle 13 Zeeuwse gemeenten) en een Dagelijks bestuur gevormd door de huidige vier gemeenten. Op deze wijze vormen de vier gemeenten de verbinding met de regio en kan per regio OGGZ-beleid worden ontwikkeld.

De gemeente Hulst kiest voor een voortzetting van het huidige beleid op het terrein van de openbare geestelijke gezondheidszorg.

- een beleidsvisie OGGZ wordt door de gemeente Terneuzen voor de regio Zeeuws-Vlaanderen opgesteld;
- het volgen van ontwikkelingen op het gebied van de OGGZ, die besproken zijn door de centrum- en regiogemeenten.

Het huidige beleid ten aanzien van de openbare geestelijke gezondheidszorg past goed binnen de gemeentelijke visie op de Wmo en zal worden voortgezet.

Prestatieveld 9: bevorderen van verslavingsbeleid

Het bevorderen van verslavingsbeleid betreft de maatschappelijke zorg gericht op verslaafden (uitgezonderd alle individuele geneeskundige verslavingszorg) en preventie van verslavingsproblemen met inbegrip van activiteiten in het kader van de bestrijding van overlast door verslaving. De uitvoering van dit beleid blijft (net zoals nu het geval is) opgedragen aan centrumgemeenten die daarvoor een doeluitkering van het rijk ontvangen. Momenteel is Vlissingen centrumgemeente voor de provincie Zeeland. Waarschijnlijk blijft dit ook zo met de inwerkingtreding van de Wmo.

Stand van zaken gemeentelijk beleid

Vlissingen bepaalt als centrumgemeente in overleg met de gemeenten Goes, Terneuzen en Middelburg het verslavingsbeleid. Deze gemeenten combineren in het overleg de onderwerpen maatschappelijke opvang en verslavingsbeleid.

De verslavingszorg wordt gefinancierd met de rijksbijdrage maatschappelijke opvang en verslavingsbeleid. De verslavingszorg wordt in de regio uitgevoerd door Emergis.

Ketenpartners zijn onder andere de GGD Zeeland, de woningcorporaties Woongoed en Clavis, de politie en het Algemeen Maatschappelijk Werk. De verslavingszorg richt zich op alcoholverslaafden, drugsverslaafden, verslaafden aan medicijnen en gokverslaafden. De door de gemeente gesubsidieerde activiteiten van Emergis bestaan uit preventie, voorlichting en advies en ambulante zorg. Naast deze gemeentelijk gefinancierde activiteiten heeft Emergis nog een scala van activiteiten die door het Zorgkantoor (bijvoorbeeld methadonverstrekking, klinische behandelingen) of het ministerie van Justitie (reclasseringszorg) gefinancierd worden.

Gewenste beleidsrichting onder de Wmo

Er is op dit terrein niet sprake van een blanco situatie. Niet in de laatste plaats omdat er veel afstemming met de maatschappelijke opvang is, maar ook met de huidige activiteiten die op het terrein van de OGGZ plaatsvinden.

De gemeente Hulst kiest voor een voortzetting van het huidige beleid op het terrein van het verslavingsbeleid, maar gaat meer samenhang aanbrengen met de prestatievelden 7 (maatschappelijke opvang) en 8 (openbare geestelijke gezondheidszorg), waarbij contact zal worden onderhouden met de centrumgemeente over het te voeren beleid.

6 SAMENVATTING EN BESLISPUNTEN

Hieronder worden de beleidsrichtingen die in deze Kadernota zijn neergezet, samengevat. Ze hebben betrekking op een aantal algemene onderwerpen en op de negen prestatievelden.

Gemeentelijke visie:

- Er wordt ingezet op een breed samenhangend beleid
- Leefbaarheid en sociale samenhang zijn het cement van 'samenleven'
- De burger is zelf verantwoordelijk
- Bij het nemen van eigen verantwoordelijkheid hoort keuzevrijheid

Rol civil society en mantelzorg De komende periode dient nadrukkelijk het debat te worden gevoerd over de mate waarin een beroep kan worden gedaan op de civil society, op vrijwilligers en mantelzorgers, over de grenzen tussen vrijwillige en professionele ondersteuning, en over de vraag wanneer het gemeentelijke vangnet in werking dient te treden.	Wanneer Continu	Besluit door College
Prestatieveld 1: Bevorderen sociale samenhang en leefbaarheid Het huidige beleid ten aanzien van dit punt past goed binnen de gemeentelijke visie op de Wmo en zal worden voortgezet (en waar nodig worden geïntensiveerd). Opstellen Wmo-visie op het terrein van welzijn, met verschillende beleidsnota's (zoals bibliotheekvisie, sportbeleid, nota peuterspeelzalen en ouderenbeleid) als onderliggend beleid.	Wanneer Continu Vanaf 4 ^e kwartaal 2006	Besluit door College College
Prestatieveld 2: Op preventie gerichte ondersteuning van jeugdigen en hun ouders Het huidige beleid ten aanzien van dit punt past goed binnen de gemeentelijke visie op de Wmo en zal worden voortzetten en verder uitgebouwd, in samenwerking en afstemming met de netwerkpartners. Aan de Lokaal Educatieve Agenda zal in de nabije toekomst nader inhoud worden gegeven. In de provinciale ontwikkelingen wordt actief geparticipeerd.	Wanneer Continu Vanaf 4 ^e kwartaal 2006 Continu	Besluit door College College College
Prestatieveld 3: Geven van informatie, advies en cliëntondersteuning Gestreefd wordt naar de realisatie van één breed en diep Zorgloket, te huisvesten in één gebouw, - zo mogelijk voor 1 januari 2007 - met daaraan gekoppeld een doorontwikkeling van de digitale dienstverlening.	Wanneer 01-01-2007	Besluit door College
Prestatieveld 4: Ondersteunen van mantelzorgers en vrijwilligers Nota Vrijwilligersbeleid en mantelzorg én nota Seniorenbeleid, met daarin opgenomen een speerpunt "vrijwilligerswerk en mantelzorg".	Wanneer Vanaf 4 ^e kwartaal 2006	Besluit door Raad

Prestatieveld 5: Bevorderen maatschappelijke participatie kwetsbare groepen Voortzetting van het bestaande beleid ten aanzien van dit punt waarbij met name zal worden gestreefd naar het aanbrengen van meer samenhang tussen de algemene voorzieningen en de voorzieningen die voor verschillende doelgroepen beschikbaar zijn.	Wanneer	Besluit door
	Continu	College
Prestatieveld 6: Verlenen voorzieningen aan kwetsbare groepen Herformulering van het beleid ten aanzien van de individuele voorzieningen, zowel voor de bestaande individuele verstrekkingen als voor de nieuwe voorzieningen die met de Wmo naar de gemeente worden overgeheveld. Uitwerking in een Notitie Individuele Voorzieningen, met daarin aandacht voor de volgende onderwerpen: wijze van verstrekken, financiën, rol loket, indicatiestelling, Komen tot een Wmo-verordening waarin staat welke individuele voorzieningen worden verstrekt. Herijken gemeentelijk beleid ten aanzien van de afstemming van individuele voorzieningen op algemene voorzieningen.	Wanneer	Besluit door
	3 ^e kwartaal 2006	College
	3 ^e kwartaal 2006	Raad
	2007	Raad
Prestatieveld 7: Maatschappelijke opvang Voortzetting van het huidige beleid ten aanzien van dit punt.	Wanneer	Besluit door
	Continu	College
Prestatieveld 8: Openbare geestelijke gezondheidszorg Voortzetting en intensivering van het huidige beleid ten aanzien van dit punt.	Wanneer	Besluit door
	Continu	College
Prestatieveld 9: Verslavingsbeleid Voortzetting van het huidige beleid ten aanzien van dit punt. Meer samenhang aanbrengen met de prestatievelden 7 maatschappelijke opvang) en 8 (openbare geestelijke gezondheidszorg).	Wanneer	Besluit door
	Continu	College
Burgerparticipatie & communicatie De gemeente Hulst wil burgers op gevarieerde en creatieve manieren betrekken bij de beleidsvoorbereiding en uitvoering. Samen met de adviesorganen wordt een voorstel ontwikkeld over de aanpak van burgerparticipatie (mogelijke oprichting van een Wmo-raad). Er wordt ingezet op het verzorgen van een goede voorlichting over de gevolgen van de Wmo voor inwoners en aanbieders.	Wanneer	Besluit door
	Vanaf 3 ^e kwartaal 2006	College
	Vanaf 3 ^e kwartaal 2006	College

LIJST MET AFKORTINGEN

ADL	Algemene Dagelijkse Levensbehoefte
AFBZ	Algemeen Fonds Bijzondere Ziektekosten
AMW	Algemeen Maatschappelijk Werk
AWBZ	Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten
BBAG	Bijzondere bijdrage AWBZ-gehandicapten
BZA	Besluit Zorgaanspraken
CIZ	Centrum Indicatiestelling Zorg
CVTM	Coördinatie vrijwillige thuiszorg en mantelzorg
DWZ	Diensten bij wonen met zorg
GGZ	Geestelijke Gezondheidszorg
MEE	MEE verzorgt informatie, advies en ondersteuning voor mensen met een lichamelijke- en/of geestelijke beperking
OGGZ	Openbare geestelijke gezondheidszorg
RFV	Raad voor de Financiële Verhoudingen
Pgb	persoonsgebonden budget
RIO	Regionaal Indicatie Orgaan
RvR	Ruimte voor resultaat
VNG	Vereniging Nederlandse Gemeenten
SZW	Sociale Zaken en Werkgelegenheid
VROM	Volkshuisvesting Ruimtelijke Ordening en Milieu
VWS	Volksgesondheid Welzijn en Sport
Wet BIG	Wet Beroepen in de individuele gezondheidszorg
Wmo	Wet maatschappelijke ondersteuning
Wvg	Wet voorzieningen gehandicapten
WCPV	Wet Collectieve preventie volksgezondheid
Wwb	Wet werk en bijstand
ZVP	Zorgvernieuwingsprojecten